

**Augusztus 20-án templomunk
búcsúnapján a szentmisét**

**Dr. Márfi Gyula érsek,
veszprémi püspök fogja bemutatni**

**Vegyünk részt mindnyájan ezen
a szép, közösségi ünnepünkön!**

Kedves szülők!

Az új tanév kezdetén ismét felajánljuk segítségünket, hogy a hitoktatás által tovább gazdagítsuk gyermekeiket tudásban, ismeretben, emberségben.

Az egyetemes emberi kultúrához tartozó értékek átadásán túl szeretnénk őket megismertetni Jézus Krisztussal és az Ő evangéliumának örömeivel, továbbá egy olyan közösséggel, ahol a tagok törekednek az Istentől kapott szabadságnak megfelelően egymást szeretve és szolgálva élni.

Ezért szeretettel hívjuk és várjuk gyermekeiket a hitoktatásra és közösségünkbe. Ugyanígy várjuk Önöket, szülőket is, hogy vegyenek részt plébániánk életében. Programjainkról a Kertvárosi Krónikában rendszeresen tájékoztatjuk a Kedves Híveket.

Isten áldása segítse az új tanévben is családjainkat.

László atya és a hitoktatók

(A hittanórák rendje a plébániai és iskolai hirdetőtáblán olvasható)

A KÖNYVEK KÖNYVE: Kinyilatkoztatás és emberi szó (A Szentírás vasárnapja: szept. 25.)

A Biblia 72 könyvet tartalmaz: Ószövetség 45, Újszövetség 27 könyvből áll. A legrégebbi könyv Mózes idejére nyúlik vissza és több mint 3000 éves.

A Szentlélek sugalmazta a szerzőket, mit és hogyan írjanak. A Szentlélek megvilágosítása megóvta őket a tévedéstől.

A Bibliát csak Isten szavaként érthetem meg, mivel egységének feszültségében olvasom, az egészet együtt, és nem egyes szavait vagy mondatait. Ez nagyon lényeges és dramatikus vonás.

A Biblia az egész történelemhez szól és lényegi megvilágítást ad annak útjához.

Ám Isten nem pótolja gondolkodásunkat, a tudományt, sem saját szellemi törekvésünket.

Tájékozódási pontokat ad, amelyekre az embernek szüksége van, hogy helyesen éljen.

Ezek az útmutatások a történelem egészére is érvényesek, minden hely és idő számára, de mindig új szempontból kell azokat értelmezni. Nagy Szent Gergely pápa: „Az Írás szava együtt növekszik az olvasóval”.

Mihelyt rendszeresen olvassuk a Szentírást, a mindennapok elkezdenek átalakulni, mégpedig nagyon üdvös módon. Krisztusi magatartásra vezet engem, megmagyarázza nekem az életet és meg is változtat.

A Bibliát Isten népe írta, az egyes szerzők kapták a sugalmazást, és ennyiben maga az Egyház

Beszél, amely által ismét csak Isten szól. Ezért az egyszerű emberek hitének is átadható.

Mindenki számára írták és ily módon mindenki számára érthető.

Szent Ágoston:” A patakból, a forrásból iszik a kis nyúl és iszik a nagy vad-szamar is, és mindegyiknek megadatik, hogy szomját oltsa”.

(XVI. Benedek pápa nyomán)

szerkesztette: Faragó István

VASÁRNAP

Vasárnap szürd ki agyadból egészen minden gond magvát, tiszta hittel áldozz, és mint parázsról kicsike tömjénsem, szállj hódolatként a Szentháromsághoz.

Némedi András

KARMEITÁK

Időszámításunk előtti IX. században Illés próféta a palesztinai Kármel hegyén élt egy barlangban. Azóta is éltek itt remeték, akik tanulmányozták az Írásokat és imával szolgálták Isten országát.

A szentföldi keresztes háborúk egyik nagy csatája előtt, a francia Limoges grófi családból származó Berthold lovag fogadalmat tett, hogy ha az Úr győzelemre segíti, akkor további életét Istennek szenteli. A csata győzelemmel fejeződött be, s a lovag elbúcsúzott fegyvereitől. A legenda szerint Berthold egy látomásában megjelent Illés próféta, s őt arra indította, hogy a Kármel hegyre menjen és ott kezdje meg remete életét.

Az egyre szaporodó közösségnek Berthold utóda: Brokard testvér szigorú szabályzatát Albert jeruzsálemi pátriárka 1208-ban jóváhagyta, majd III. Honorius pápa 1226-ban megerősítette. A pogány uralom alá jutott Szentföldet 1229-ben – az üldöztetések miatt – elhagyták, s Európa felé vették útjukat.

Eljutottak Ciprus szigetére, mások Szicíliába, Franciaországba és Angliába. Elterjedtek Európa egész nyugati részén. Az angliai Aylesfordban megtartott első egyetemes rendi gyűlésen Stock Szent Simont választották főnöküknek, aki az ősi keleti szigorú szerzetesség reguláját, a nyugati viszonyokhoz alkalmazta, s IV. Ince pápa a karmelitákat kolduló renddé tette. A rendfőnök látomásában megjelent a Szűzanya és a rendi viselet kiegészítésére egy skapulárét adott. Ígérte, hogy aki viseli és halálakor is rajta van, az mentesül a kárhozattól, mert halála utáni szombaton kiszabadítja a tisztítóhelyről. A Kármel-hegyi remeteközösségtől kezdve, a rend a Boldogságos Szűz oltalma alá helyezte magát. A XV. században, a félig remete, félig lelkipásztorkodó karmeliták kolostorainak száma, megközelítette az ezret.

A skapulárét később világiak is kezdték viselni, a felső ruházat alatt kicsinyített formában. Az adományozó tiszteletére, a XVI. század óta, több „Skapuláré Társaság” alakult. 1900 óta, X. Pius pápa engedélyezte, a skapuláré helyettesítését egy Jézus szíve és Szűz Mária képét ábrázoló éremmel.

A rend szigorító belső reformja Avilai Szent Teréz (1515-1582) és Keresztes Szent János (1542-1591) nevéhez fűződik. Az ősi karmelita rend tagjait ettől kezdve sarus, a Szent Teréz reformját követő kármel tagjait sarutlan karmelitáknak nevezi az egyháztörténelem.

A karmelita kolostorok középpontjában az ima, és az elmélkedés, a szemlélődés áll. Életük legfőbb színtere a cella, ahol szinte állandó hallgatásban élnek. A falra függesztett keresztről hiányzik a korpusz (Krisztus teste), hogy figyelmeztesse a cella lakóját, hogy neki kell

magát a keresztre feszítenie. Adományokból tartják fenn magukat, de kolodulni nem járnak. Önkéntes adakozókra hagyatkoznak. A kapott alamizsnát első sorban nem magukra fordítják. Papjaik résztvesznek a lelkipásztorkodásban is, de inkább a kolostorban végzett imától várják tevékenységük eredményét.

A XVIII. századi felvilágosodás és a francia forradalom a rend fejlődésének véget vetett. A „liberális” berendezkedésű államokban, a szemlélődő életmódjuk különleges gyűlöletet váltott ki.

A karmelita kolostorok nagy részét lefoglalták, lerombolták, s a szerzeteseket földönfutókká tették. A XIX. században a rend újra virágzásnak indult.

A XX. és XXI. század ismertebb szerzetesei.

Boldog Titus Brandsma. holland újságíró, a dachauai koncentrációs táborban, 1942-ben lett vértanú.

Edith Stein: német filozófus. Auschwitzban kivégezték 1942-ben. II. János Pál pápa 1998-ban avatta szentté.

Lucia, a fatimai látnok gyermekek közül, csak ő érte meg a felnőtt kort. 2005 febr. 13-án tért meg a menyei hazába. A Jelenések Asszonya így búcsúzott Tőle. „Ne csüggedj, soha nem hagylak el. Szeplőtelen Szívem lesz menedéked, és Istenhez vezető utad.”

„Minél jobban kitűnik a lélek az alázatosságban és az önmegvetésben, Isten annál nagyobb szeretettel fordul feléje.”
(Keresztes Szent János)

G-né Paulus Noémi

Mindenható Istenünk, kérünk, segíts, hogy szentjeid példáját követve, egyre gyarapodjunk a szentek tudományában, és felebarátainknak megbocsátva, irgalomra találjunk nálad!

HITTANTÁBOR: KOSD, 2005. 08. 5-11.

Az idén, hosszú idő után először, újra indítottunk hittantábort a kertvárosi fiatalok részére. Úgy alakult, hogy lányok jöttek, amit szeretnék a jövőben is szorgalmazni és ez meghatározta a programok összetételét is.

Hála Istennek, a tervezett dolgokból majdnem mindent sikerült véghezvinni: volt reggeli, esti ima, kis kirándulás a faluban és az erdőben is, szuper kézműves foglalkozás, amit Pimpa tartott, szalonnasütés, bábozás, vetélkedők, ügyességi versenyek, amiket Márfi Feri és Csépanyi Gábor tartottak, őrangyalos játék, misék, reggeli torna (kevesek öröme), fagyizások és még sok kis program.

Kimaradt a strand és a lovaglás, de ezeket a megmaradt pénzből utólag behoztuk.

Szombaton elmentünk Vácra is egész napos városnézésre, ahol a ferences templomot Bokros Levente atya mutatta be. A piarista templom szentségimádásán is részt vettünk. Láttunk még sok váci nevezetességet, múmia kiállítást, pizzáztunk és voltunk a dunaparti játszótéren is. Este mindebből vetélkedőt tartott Kármán Erzs, bőségesen jutalmazva az ügyes csapatokat. Szóval ezen a napon sem tudtunk unatkozni.

Bár a korosztályok eléggé eltérőek voltak, a tábor második felére elég jól összeszokott a társaság és a kicsik és nagyok együtt játszottak. Remélem, velünk együtt a gyerekeknek is sikerült kicsit közelebb kerülniük Istenhez és egymáshoz egyaránt. Nagy örömünkre velünk volt pár napot Ferenc atya és Csépanyi Gábor, sőt László atya is ellátogatott egy délutánra.

Sajnos hárman megbetegedtek a kicsik közül, így haza kellett menniük, de talán jövőre jobban bírják.

Ezúton is ismét megköszönöm a segítők alapos munkáját. A kapott feladatokat és a többi munkát is teljes melleseléssel teljesítették, nem kis áldozatot vállalva: szabadságot vettek ki, anyagot gyűjtöttek, vetélkedőket, kézműves foglalkozásokat, énekpróbákat szerveztek és vezettek.

Ezer köszönet Ferenc atyának azért, hogy nekünk ajándékozta magát erre az időre, László atyának a támogatásért, Kármán Erzsinek, Márfi Ferinek és feleségének, Pimpának, Csépanyi Gábornak, Cs. Farkas Katinak, Nomi néninek, Gerber Gábornak, Horváth Anna és Fábrián Dóri apukájának és férjemnek, Horváth Jánosnak a csomagok szállításáért, a pályázatért Molnár Mikinek.

Remélem, jövőre is együtt leszünk!

Külön köszönet a Karitászcsoport képviselőjében a csomagokkal előre leutazó Lovász Jutkának, aki a szobákban előttünk takarított, süteményt hozott (Zsóka és Eta néni) és a tábori napló elkészítésében segített.

A táborozóknak és még annak, aki szívesen jön, a továbbiakban találkozókat tartunk majd a plébánián és közös programok is lesznek (mozi, uszoda, lovaglás, stb.).

Jövő évben is lesz tábor, amit előre hirdetek: várhatóan ugyanígy augusztus első felében. Kérem, hogy aki kedvet kapott, a jövő nyári programjában hagyja üresen ezt az időszakot, minden kis és nagy kamasz lányt sok szeretettel és programokkal várunk!

Horváthné Kati

Ministránstábor 2005

Ministránscsapatunk 13 tagja idén Mátraszentimrén táborozott július 25-e és 30-a között. Hosszú buszút után érkezünk meg, majd elfoglaltuk a szállásunkat a helyi általános iskolában. Délután pedig ellátogattunk a közeli Falloskútra, ahol a Mária-kegyhely környékét gondozó remete szívesen fogadott bennünket és az épülő templomot is megtekinthettük. Másnap lementünk Gyöngyösre, ahol a Szent Bertalan templom apátja mutatott be nekünk szentmisét, megmutatta a templomot és az Egyházi Kincstárat. A továbbiakban a ferenccs könyvtárat és templomot néztük meg.

Az ebédet követően Gyöngyöspatára mentünk, ahol a plébános atya mutatta be nekünk az Európában is különlegesen számító Jessze-oltárt.

Szerdán kirándulást tettünk Ágasvárra, ahol a gyönyörű kilátást élvezve költöttük el magunkkal hozott ebédünket. Hazafelé Mátraszentistvánra át a Háromfalu templomához gyalogoltunk, ahol László atya és Ferenc atya látogatott meg bennünket és szentmisét is hallgattunk. Visszatérve szállásunkra pedig László atya fagyival lepte meg a csapatot. Csütörtökön Galyatetőre buszoztunk, ahol felmentünk a kilátóba, majd elindultunk a Kékes-tető felé. Mátaraházán keresztül, hosszú emelkedőket leküzdve érkezünk meg az ország tetejére. Megebédeltünk és hosszú pihenőt tartottunk odafönt, majd egy másfél órás gyaloglás után busszal tértünk haza. Este rövid esti sétát tettünk a sötétben, így másnap kicsit később indultunk. Egy óra körül érkezünk Pásztóra, ahol a templomot néztük meg. A délutánt a strandon töltöttük, a csapat nagy élvezetére.

Hazatérve szalonnasütéssel és éjszaka nyúló tábortűzzel fejeztük be a napot. Szombaton kitakarítottuk a szállást, és indulás előtt hálaadással zártuk a tábort, majd buszra szálltunk és hazatértünk.

Köszönjük szépen Molnár Miklósnak a tábor megszervezését, valamint László atyának és Ferenc atyának a sok segítséget. Köszönet Csépanyi Gábornak is hogy segítette és játékaival színesítette a tábort.

Arnold Ákos

*„Nem lehet úgy szeretni Istent,
hogy ne szeressük felebarátunkat”*

Bosco Szent János

Karitászarándoklat

2005. június 11-én, Szent Barnabás apostol ünnepén, karitászarándoklat indult Péliföldszentkeresztre, amelyen Plébániánk Karitászának munkatársai is részt vettek.

A Magyar Szalézi Rend első letelepedési helyének számító búcsújáróhely, a Gerecsében található Bajót községhez tartozik.

Gyönyörű erdei úton jutott a zarándokok körmenete a Kálvária dombra, ahol Szentségimádás és Litánia után tanúságtételt hallottunk Timkó Eszter színművésznőtől. Közvetlen hangú vallomásának egyik legfőbb tanulsága: igazán mások szolgálatára csak az tud lenni, aki a maga kísértéseivel szembe néz, aki lelkébe fordulva megoldja a problémáit.

Ezután Völner Eszter Istent dicsőítő népénekeit hallgattuk meg, majd délben a több száz zarándok egy szívvel-lélekkel imádkozta el az Úr angyalát.

Az ünnepi szentmisét Kis-Rigó László püspök úr celebrálta. A nap további részében a Bajóti Régió meleg vendégszeretetét élveztuk. A sátrakban felszolgált

kávé, üdítő, sütemény, a Szalézi Rendházban elfogyasztott finom ebéd, a búcsú hangulatát idéző könyv- és kegytárgyárusok, - ahol Szent Kereszt Áldott Borával teli palackokat is kínáltak – mind-mind a családi jó hangulat megteremtését szolgálta.

Végül egy gazdag kiállításon ismerkedtünk meg a környező települések karitászcsoportjainak saját készítésű ajándéktárgyaival, sokrétű segítő tevékenységüket illusztráló dokumentumokkal. De a legszebb talán egy úrnapi körmenet megjelenítése volt, amelyben szinpompás népviseletbe öltözött babák – férfiak, nők, öregek fiatalok, gyerekek – reprezentálták a Régió kultúráját, népművészetét, istenfélő lelkületét és a készítők aprólékos műgonddal végzett munkáját.

Gazdag, felemelő élményekkel, hasznos tapasztalatokkal töltekezve, a további segítő munkához hitben megerősödve indultunk haza.

Hála és köszönet a szervezőknek és segítőiknek: Ossó Etelkának, Lovász Juditnak, Mohai Verának és barátnőjének valamint Jakab Zsuzsinak aki fiatalos lendülettel vigyázta a már nem annyira ifjú zarándoktársainak jó közérzetét.

Belakovics Zsóka

Kórushangverseny Gyulán

A Laudate Kórus hagyományos nyári, vidéki „turnéi” sorában, ebben az évben Gyulán „vendégszerepelt”.

Július 29-én pénteken utaztunk ebbe a csupa virág dél-alföldi városba, a magyar opera megteremtőjének, Erkel Ferencnek a szülővárosába és az idei nyár három legmelegebb napját töltöttük itt.

A péntek délután és a szombat nagy része a kultúra, a művészet, a gasztronómia és a fürdés jegyében telt el.

Megnéztük az ez év májusában átadott, gyönyörűen felújított XV. századi gótikus várat, a csodaszép vármúzeumot. Fáradalmainkat a borospincében pihentük ki.

Éppen ezen a három napon került sor a XV Végvári esték megrendezésére, amelynek fő színtere természetesen a vár és környéke volt, de korhű ruhába öltözött fiatalok felvonulásával találkoztunk a város egyéb pontjain is. Helyi népművészek sátrai között, színes vásári forgatag szórakozott, mulatott, késő éjszakáig.

A Várfürdőben – a 9 nyitott és 11 fedett medence ellenére – a rengeteg fürdőző között alig találtunk néhány cm szabad vízfelületet, mégis képet kaptunk a szépen rendben tartott fürdőről, európai színvonalú fürdőkultúráról. A 72 fokos gyógyvíz 2500 m mélységből tör fel és számos betegségre jótékony hatással van. Érthető tehát népszerűsége: a vár mellett jogosan vált Gyula fő nevezetességévé.

Szombaton este tartottuk koncertünket a Belvárosi Templomban. A templom búcsújáráhely, kegytemplom, a Szeged-Csanádi egyházmegye területén, amelyet Nádi Boldogasszony, Gyula Nagyasszonyának tiszteletére szenteltek.

Kis koncertünket valójában esti imaórának szántuk. Dicsőítő énekek után Jézus és az Oltáriszentség magasztalására (Eucharisztia éve) majd Mária dicséretére szóltak a dalok, sokszor ugyanaz az ének több feldolgozásban. Ösbemutatóként énekeltünk el egy Ave Maria-t, amelyet szerzője, Donigold Ferenc, 2004. decemberében, kórusunknak írt. Néger spirituálé szólt az elmúlásról, végül Kodály Esti dalával búcsúztunk el a hallgatóságtól.

A koncertet október 1-jén, szombaton, 19 órakor, templomunkban, a kert-

városi híveknek és vendégeiknek megismételjük.

Közös pizza-vacsora, a Százéves cukrászda süteményei és cukrász-múzeuma, az Erkel emlékek megtekintése egészítették ki gazdag élményeinket.

Jó volt a közösség erejében, egymás iránti szeretetben, énekeinkkel Istent dicsérni!

Belakovics Zsóka

**Régi kórustagok találkozóját
tartjuk
október 16-án 17 órakor
a plébánián.**

Az esti szentmisén közösen énekelünk. A találkozót agapé zárja.

FELNŐTT KATEKÉZIS

Az előző tanévben indult katekézis sikerére tekintettel a sorozatot az idei tanévben is folytatjuk.

Igyekszünk a színvonalat továbbra is biztosítani remélve, hogy mind többen tudnak időt szakítani a havonta egyszer tartandó előadások meghallgatására. A kórossal egyeztetve az időpontot csütörtökre tettük, minden alkalommal 18 órára. Ha litánia van (október, május), akkor annak végeztével kezdünk.

Az első előadás:

időpont: 2005. szept. 15.

csütörtök 18 óra

előadó: Beöthy Tamás jezsuita atya

téma: Mélyebb és termékenyebb kapcsolatunk Jézussal

Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!

Horváthné Kati